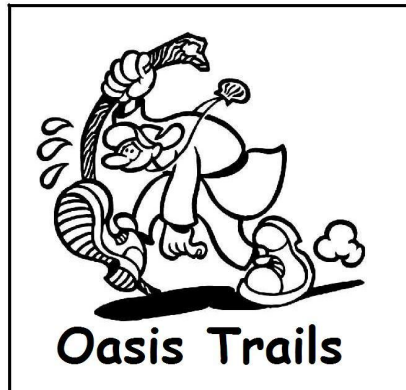

OASIS TRAILS

Song of a pilgrim

This is my pilgrimage,
To climb into You.
This is my pilgrimage,
To be absorbed by You.
I'm so restless for more of You, O God.
I'm so restless, hear these words, O God.
Give me the eyes of a prophet,
Help me to see the unseen,
I long to hear the music of heaven,
As the angels play in my ears.
Sometimes I'm war torn and weary,
Sometimes I'm willing and strong,
But at this moment I'm standing before You
As your restless pilgrim.
I'll fix my eyes on You,
I'll tread the path with You,
I'll be a warrior of love for You.
But I'm so restless...

Sue Rinaldi . Kingsway's Thankyou Music

Inleiding

Dit boekje is ontstaan uit de ervaring van een aantal jaren pelgrimsherberg aan de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela.

Het beoogt nadere informatie te verschaffen over de visie en missie van Oasis Trails; de praktische uitvoering, de voorwaarden, procedures en allerlei wetenswaardigheden. Het pretendeert niet volledig te zijn, noch exact de praktijk van de herberg weer te geven. Door voortschrijdend inzicht en wijziging van de omstandigheden is de praktijk van het werk aan veranderingen onderhevig.

Zoals met alles geldt zeker ook hier, dat de locatie, de (werk)sfeer, de boeiende contacten en bovenal de wijze waarop God zich ondanks onze beperkingen met het werk verbindt, niet echt te beschrijven zijn. Het is gewoon een kwestie van ervaren. Wellicht is deze informatie voldoende aanleiding om voor een kortere of langere tijd met ons mee te doen. Wij zien uit naar een plezierige en vruchtbare samenwerking,

vredegroet,

Marijn Burkunk

Inhoud:

De Missie	3
De Visie	3
De organisatie - stichting... - eigen initiatief	4
De pelgrimage - het ontstaan - postmoderne pelgrim - refugio	5
De herberg te Villamajor de Monjardin	7
Nieuwe projecten – laafmobiel – chill café	8
De medewerkers - gaven - dagprogramma - tegenprestatie	9
De leefregels - eenvoudig - vrolijk - samen	11
De reis - auto - trein - bus - vliegtuig	12
De Aanmeldingsprocedure	13
Nieuwe initiatief	14
Meedoen op de achtergrond - support - sponsor - gebed	14
Een kaartje	16
Reader 1; de ethiek van de gastvrijheid	17
Reader 2; de Jezus-meditatie	21
Reader 3; de herberg als gemeenschap van gelovigen	25
Model vrijwilligersovereenkomst	28
Statuten	30
Boeken en sites	32

De missie

Reli-reizigers in aanraking brengen met Jezus Messias door aan pelgrimspaden of in bedevaartsoorden, herbergzame centra (helpen) op te zetten. Passerende pelgrims worden gastvrij ontvangen en naar lichaam en geest verzorgd.

De visie.

Een van de initiatiefnemers was in de zestiger jaren van de vorige eeuw zelf een reli-reiziger, de hippie-trail naar India volgend. Op zoek naar *peace of mind*, naar een hogere werkelijkheid achter de zichtbare wereld. Tijdens deze reis werd de persoon van Jezus die echte werkelijkheid voor hem. Geheel onverwacht voor iemand die in India zijn geestelijke leermeester zocht, maar wel heel concreet. Sindsdien is Jezus de onuitputtelijke bron en het definitieve doel van zijn bestaan.

Sinds de pelgrimsweg naar Santiago aan populariteit toeneemt, wordt duidelijk dat veel stappers door dezelfde onrust gedreven zijn als zo velen die destijds hun heil in het oosten zochten. Al zijn ze zich dat vaak maar half bewust; velen zijn op een zoektocht naar God. Dat gegeven is de aanleiding om o.a. langs "het Jacobspad" herbergen te openen, waar wellicht iets van Gods liefde voor hen zichtbaar mag worden.

Niet alleen het Jacobspad is geschikt voor een missie onder pelgrims. Zo zijn er een aantal Christelijke pelgrimspaden en -oorden die zich in een toenemende belangstelling mogen verheugen; Assisi, Rome, Lourdes, Iona, Glastonbury, Rocamadour, Fatima, Kevelaer en Jeruzalem, maar ook andere religies hebben hun bedevaartsoorden en er zijn zelfs oorden, die door veel mensen bezocht worden omdat daar een verbinding ligt met aanbeden popidolen of dictators.

Het is prachtig als pelgrims Jezus Christus als hun Verlosser aannemen en als we hen kunnen doorverwijzen naar een voedingsrijke weide. *Maar wij willen nadrukkelijk stellen dat het niet onze missie is om katholieke mensen van hun achtergrond te vervreemden.* Veel liever zien wij dat door actieve en Geest-ervulde priesters en leken binnen die kerk de vlam van de Heilige Geest mag oplaaien tot een onuitblusbaar vuur van geestelijke vernieuwing.

De organisatie

Een stichting

Ons eerste doel was het vestigen van een herberg aan het pelgrimspad naar Santiago de Compostela in noordwest Spanje.

Om iets met enige rechtsgeldigheid te kunnen organiseren, moet nu eenmaal een vereniging of stichting opgericht worden. Uit die noodzaak ontstond in 1997 de stichting Oasis Trails. Een kleine organisatie met de keukentafel als bureau en als belangrijkste taken: het opsporen, verwerven en opstarten van een geschikte locatie, het werven van vrijwilligers om de zaak draaiende te kunnen houden, de planning van de bezetting en de nodige administratie. Al in dat eerste jaar meldden zich vrijwilligers, die zich met een aantal van zulke facilitaire zaken bezig wilden houden.

Eigen initiatief

Oasis Trails als organisatie is eigenlijk vooral bedoeld om verkennend werk te doen, initiatieven te (helpen) ontplooiën en draaiende herbergen en andere centra (bvb. chillcafé's) van de nodige support te voorzien.

De organisatie is echter per definitie geen stichting die een aantal centra wil bezitten of beheren, maar wil werken vanuit het franchise-principe; een locatie die geheel zelfstandig opereert en gebruik kan maken van de naam en de support van Oasis Trails, zolang de missie en visie van Oasis Trails onderschreven wordt.

De herberg in Villamajor de Monjardin is behalve een leuke herberg, waar werkers en gasten een prima tijd hebben, in zekere zin een "proefstation". Daar wordt de nodige ervaring opgedaan en daar kunnen mensen met het werk kennis maken. In de praktijk kunnen ze onderzoeken of deze missie een roeping in hen los maakt voor de langere termijn. Is dat het geval, dan wordt eventueel met hen gezocht naar een andere locatie.

De organisatie heeft een klein bestuur, dat ongeveer eens per kwartaal vergadert. Een coördinator doet de werving en selectie van vrijwilligers.

Het facilitaire en logistieke proces rond de herberg is, mede door de grote afstand tot de locatie, niet eenvoudig. Bovendien neemt de drukte op de "Camino" nog steeds met het jaar toe.

Vrijwilligers die voor het hele seizoen of langer God in dit werk willen dienen zijn inmiddels onmisbaar geworden.

De pelgrimage

Pelgrims komen van heinde en verre en zijn van alle rangen en standen en ook van alle leeftijden. Gepensioneerden, maar in het hoogseizoen ook veel studenten en zelfs "beroepspelgrims", die jaar in jaar uit pelgrimspaden bewandelen. Velen zijn op zoek naar antwoorden op diepere levensvragen als 'Wie ben ik?', 'Wat is het doel van mijn leven?' en 'Wie is God?'. In de herberg draait het om het praktiseren van christelijke gemeenschap en betrokkenheid, teneinde de gasten de reikende hand van God te laten zien. Dat raakt mensen. Sommigen vragen na een gesprek zelfs om pastoraal gebed. De volgende ochtend vertrekken de gasten weer. Met een Johannes-evangelie op zak en wellicht met nieuwe hoop in hun hart.

Het ontstaan.

In vroeger tijden waren de pelgrims mensen uit de katholieke traditie, die naar Santiago de Compostela liepen uit boetedoening, of uit dankbaarheid of gewoon als een vorm van devotie. Maar waarom nu juist naar het bijna meest westelijke puntje van Europa?

Het verhaal gaat dat de apostel Jakobus in het noordwesten van Spanje het evangelie predikte en daar discipelen maakte. Bij terugkeer in Jeruzalem werd hij op een kwade dag opgepakt door het Romeinse regime en als een van de eerste apostelen onthoofd. Zijn discipelen hebben zijn stoffelijke resten zorgvuldig verpakt en per schip meegenomen naar hun geboortestreek in Noordwest Spanje en daar op een stille plek begraven.

Eeuwen later werd een devote gelovige door bijzondere openbaring de plek van het graf van sint Jakobus (San Diego of Santiago) gewezen in een akker (Compostela). Enkele gelovigen bouwden op die plaats een kapel met daarin de relikwieën, de beenderen van Jacobus.

Zo ontstond een van de belangrijkste bedevaartsplaatsen uit de katholieke traditie, met door de eeuwen heen een steeds grotere kathedraal. Vele miljoenen zijn sinds ongeveer de achtste eeuw die weg gegaan, vaak onder extreme ontberingen en niet zelden hun laatste tocht. De oude route is een aaneenschakeling geworden van historische monumenten met een schat aan religieuze voorwerpen en boeiende en soms vermakelijke anekdotes. Doordat zich langs de Camino een leger neringdoenden verzamelden en speciaal voor de pelgrims zelfs bruggen gebouwd werden, ontstonden langs de route dorpen en steden, waarvan de naam vaak een relatie met de Jakobus-pelgrimage doet vermoeden. De pelgrimsroute is dan ook tot Europees Cultureel Monument verheven.

De postmoderne pelgrims

Gedurende de 20e eeuw is de pelgrimage sterk afgenomen in gelijke tred met de secularisatie en de afname van het kerkbezoek. Slechts een kleine kudde devote katholieken bleef de pelgrimage naar de verschillende bedevaartsoorden in stand houden. Het waren in het seizoen nog maar enkele "diehards" per dag die vanaf de bekende startplaatsen vertrokken.

De laatste decennia van de vorige eeuw laten echter een verandering zien in dit beeld. Terwijl de leegloop van de traditionele kerken onverminderd – en in Spanje zelfs versneld doorging, won de pelgrimage naar Santiago de Compostela snel aan populariteit. Waren het halverwege de vorige eeuw nog slechts enkele honderden per jaar die de tocht ondernamen; de laatste jaren vertrekken er in het hoogseizoen per dag honderden stappers vanaf startplaats Roncesvalles in de Pyreneeën. Volgens schattingen reizen er per jaar miljoenen mensen met meer comfortabele vervoersmiddelen naar Santiago. Ieder jaar dat de sterfdag van Jacobus op een zondag valt is een heilig Jacobsjaar, *Año Xacobeo*. Dan is Santaigo de Compostela werkelijk te vergelijken met een mierenhoop.

De huidige pelgrims hebben vaak geen traditionele binding meer met de Rooms Katholieke kerk. Menig stapper of fietser heeft een protestante en vooral sportieve achtergrond. Velen hebben slechts een vage religieuze notie en zijn dikwijls New Age georiënteerd.

Refugio

Het is duidelijk dat al die mensen iedere dag weer eten en een slaappleats nodig hebben. Per traditie zijn in de etappeplaatsen voordelige onderkomens gevestigd, door de staat of de kerk gesubsidieerd. Deze "refugio's", eenvoudige schuilplaatsen, zijn vaak gevestigd in oude scholen of schuren en soms in een sober onderkomen van een klooster of kerk. Inmiddels is de capaciteit van deze voorzieningen niet meer toereikend en worden er in snel tempo onderkomens uitgebreid of nieuwe gebouwd. Locale neringdoenden is ook de toestroom van pelgrims opgevallen en de een na de andere particuliere herberg verrijst aan het pelgrimspad. De kwaliteit van de voorzieningen is door de jaren wat verbeterd, maar op enkele uitzonderingen na is de bejegening slechts zakelijk en onpersoonlijk.

De herberg te Villamajor de Monjardin

Ongeveer 50 kilometer ten westen van de Pyreneeënstad Pamplona, 8 km voorbij het stadje Estella verrijst een markante, vanaf het oosten gezien kegelvormige berg met op de top een ruïne. Tegen de zuidhelling, te midden van keurig verzorgde wijngaarden, ligt het schilderachtige dorpje Villamajor de Monjardin.

Het dorp is klein en vrij steil. Aan het dorpsplein, de "Plaza", staan een aantal oude huizen. In twee daarvan, voormalige (wijn)boerenwoningen is de herberg van Oasis Trails gevestigd. De huizen zijn gerestaureerd en lenen zich maar tot op zekere hoogte voor het doel dat wij er aan gegeven hebben. Het prachtige uitzicht vanaf het terras maakt echter veel goed.

Pelgrimage en eenvoud horen bij elkaar. Als er voldoende warm water voor de douches is dan wordt al aan een belangrijke wens voldaan. En als de (stapel)bedden niet doorzakken en op relatief kleine kamers (max 8 pers.) geplaatst zijn dan is dat al een garantie voor een weldadige nachtrust met relatief weinig gesnurk. Vaak moeten ze immers met meer dan 50 mensen een slaapzaal delen en dan zijn er altijd wel een paar snurkers die verder iedereen uit hun slaap houden...

De maaltijd is voor hen een absoluut hoogtepunt. Zo'n 30 kilometer per dag stappen vergt heel wat energie en dan heb je wel trek in een stevige hap. En dat is wat er opgediend wordt; een eenvoudige doch smakelijke en voedzame maaltijd met een ferm glas wijn van de streek; Navarra.

Er kunnen in totaal zo'n 25 mensen overnachten (hangt af van de vereiste slaapplekken voor het team). Dat is tevens het maximale aantal mensen dat in de eetruimte past.

Het onderkomen leent zich zoals gezegd niet helemaal voor een efficiënte bedrijfsvoering. Het is allemaal net iets te krap en te laag en minder goed toegankelijk. Maar het huis leent zich zeer goed voor de ambiance die wij voor ogen hebben. Een eenvoudige huiselijke sfeer, waar gasten opgenomen worden te midden van mensen die als een soort familie iets bijzonders met elkaar delen en de gast daar desgewenst deelgenoot van willen maken. Een nieuwe gebouw zal de efficiëntie bevorderen, maar de sfeer van de huidige herberg zal niet gemakkelijk te kopiëren zijn.

Nieuwe Projecten

Laafmobiel

Al sinds het begin leeft het idee om op strategische plaatsen aan de route met een tafeltje, een paar stoelen en een parasol te gaan staan en de passanten koud water of een kop koffie of thee aan te bieden.

Als de bezetting in de herberg het toelaat kunnen vrijwilligers met het nieuwe bedrijfsbusje op pad. Op een plek waar pelgrims aan "lafenis" toe zijn kunnen ze een terrasje inrichten. Vermoeide pelgrims worden uitgenodigd om even onder de parasol te komen zitten en iets te drinken. Bovendien wordt hen een Johannes evangelie aangeboden.

Dit zal van vrijwilligers wel enige taalvaardigheid vragen en de bereidheid het evangelie met wandelaars te delen. Het is in eerste instantie een experiment. Als pelgrims er fysiek, maar vooral ook geestelijk baat bij blijken te hebben, dan moeten we zien dat er een vast team voor deze missie komt.

Chill Café

Pelgrims vragen vaak of er meerdere herbergen zoals de onze aan de Camino zijn. Helaas moeten we ze dan teleurstellen. Er zijn net genoeg aanmeldingen van vrijwilligers voor één herberg. Maar een tweede herberg vraagt een heel groot pand (moeilijk te vinden en duur), dubbel zoveel organisatie, hoge investeringen en dubbel zoveel vrijwilligers.

Een alternatief is een soort theehuis vlakbij een grote bestaande herberg. Pelgrims komen vaak vroeg aan in een herberg en daar is zelden iets te doen. Na wat poedelen, een wasje en een tukje wordt de nabije omgeving verkend. Spaanse bars zijn niet echt gezellig; niet echt de ambiance waar pelgrims van houden. Een soort theehuis, een chillcafé, met comfortabele meubelen, een huiskamertafel, een rustig muziekje en een aanspreekbare "kastelein" zou beslist meer in de smaak vallen. Er kan dan ook op een bepaald tijdstip een Jezus-meditatie gehouden worden, zoals we dat in de herberg doen. Zodoende zal met veel minder investeringen aan mensen en materieel minstens zoveel pelgrims met het evangelie bereikt kunnen worden.

We zijn al enige tijd op zoek naar een geschikt onderkomen en als dat gevonden is, dan zal het DV binnen korte tijd geopend worden.

Dit project vraagt van de vrijwilligers de nodige vaardigheden om min of meer zelfstandig zo'n theehuis te kunnen runnen.

De medewerkers

De herberg wordt uitsluitend door vrijwilligers draaiende gehouden. Het is geen horecabedrijf met een waard en personeel, maar meer een community, een gemeenschap van gelovigen, die gasten in hun midden opneemt.

Sommige vrijwilligers, de fulltimers, blijven een groot deel van het seizoen of langer. Zij zijn de dragers van het werk op locatie. Anderen komen minstens 2 weken helpen, maar hun inzet is even waardevol en zo ontstaat er een gevarieerd en bekwaam team.

Het werk in de herberg is bij tijden best pittig, maar het geeft ook veel voldoening. Want de pelgrims zijn boeiende en dankbare gasten en de herberg is in een schilderachtig, typisch Spaans dorpje gesitueerd.

Gaven

Het werken in de herberg vraagt een bepaalde geestelijke achtergrond en zekere vaardigheden. Medewerkers hebben Jezus Christus als hun Heer en Verlosser aangenomen en willen zich door Gods Geest laten leiden. Ze vertellen graag aan anderen, wat God in hun leven gedaan heeft. Maar ze dringen het evangelie niet op en laten de ander in zijn waarde.

Een redelijk goede gezondheid, een praktische instelling, de gave van gastvrijheid en gemeenschapszin zijn onmisbare voorwaarden om op ontspannen wijze mee te kunnen werken. Het is een groot voordeel meerdere talen te kunnen spreken, vooral Spaans. Gaven op het gebied van pastoraat, evangelisatie en muziek komen ook zeer van pas.

Dagprogramma

De dag in de herberg begint al vroeg. Pelgrims staan voor dag en dauw op en er staat dan een ontbijt voor hen klaar. Nog wat korte gesprekjes en een persoonlijk afscheid en weg zijn ze; weer op pad. Als de laatste pelgrims vertrokken zijn, dan is er na het teamontbijt een overdenking en een teambespreking, waarbij de dag en de activiteiten aan de Heer opgedragen – en de taken verdeeld worden. Dan worden de kamers en sanitaire voorzieningen schoongemaakt en er worden boodschappen gedaan. Tegen de middag is alles klaar om weer nieuwe gasten te verwelkomen. Gedurende de middag komen de wandelaars binnendruppelen. Een medewerker verwelkomt ze en maakt ze wegwijs. Ze gaan dan een bed uitzoeken, douchen en rusten wat uit op het terras of op bed.

OASIS TRAILS

Om half vier komt het team bij elkaar voor een moment van lofzang en aanbidding. Daarna worden de nieuwe gasten ingecheckt. Teamleden maken eten klaar of maken contact met de gasten.

Om half zeven, dat is voor Spaanse begrippen heel vroeg, wordt het avondeten opgediend. Iedereen eet gelijktijdig; het team eet mee en verdeelt zich strategisch over de verschillende tafels. Er wordt begonnen met gebed; meestal het Onze Vader in diverse talen meegebeden. Halverwege de maaltijd worden in de talen van de gasten Johannes evangelietjes uitgedeeld en wordt er eventueel een relevante tekst uit geciteerd met een korte overdenking. De maaltijd loopt meestal uit en tijdens en na de maaltijd is het doorgaans reuze gezellig. Als de taalbarrière het toelaat worden er onderhoudende gesprekken gevoerd. Maar niet iedereen staat open voor beschouwelijke praat.

Na de avondmaaltijd wordt de gasten verzocht de eetkamer te verlaten zodat de boel opgeruimd kan worden. Ze worden uitgenodigd om de Jezus-meditatie te komen bijwonen, die om half negen begint.

Vaak helpen de pelgrims met opruimen. De meditatie wordt met een belletje aangekondigd en er zijn meestal vrij veel belangstellenden. (zie ook reader 2)

Nadat de gasten weer vertrokken zijn worden nog wat voorbereidingen voor het ontbijt getroffen, nog even gezellig samen en de dag zit er op. Wanneer de omvang van het team dat toestaat, en dat is meestal, dan wordt er volgens een rooster gewerkt. Om beurten vroeg op voor het ontbijt en regelmatig een vrije dag of verlof bij een langer verblijf.

NB. Veel medewerkers zien het werken in de herberg als een alternatieve vakantiebesteding. En als zodanig kan het grote voldoening geven. Maar het werk in de herberg is geen vakantie. Het is echt de handen uit de mouwen steken en je zowel in praktische als in geestelijke zin stevig inzetten voor deze pioniers-taak in op Gods akker.

Tegenprestatie

De medewerkers regelen en betalen zelf hun reis naar en van de herberg. Het verblijf en de maaltijden zijn gratis. Voor langere termijn medewerkers zonder een bron van inkomsten is een "onkostenregeling" mogelijk. Er is een collectieve WA verzekering en voor medewerker jonger dan 70 is een ongevalverzekering geregeld. Van de medewerkers wordt verwacht dat zij verzekerd zijn tegen ziektekosten en geadviseerd wordt een reisverzekering af te sluiten.

De leefregels

Doorgaans zijn de vrijwilligers Christenen, die zich in alles afhankelijk weten van Gods Geest. Dat betreft zeker het naleven van afspraken en regels.

Zoals eerder gezegd; de pelgrimage staat in het teken van eenvoud en matigheid en daarin willen we solidair zijn met de serieuze stappers; *pelgrim met de pelgrims!*

Zie het onderstaande dan ook niet als "wet", maar meer als een kader waarbinnen God zijn zegen kan doen stromen:

Leef eenvoudig en rein.

Wees een voorbeeld in matigheid met eten en drinken. Overdag geen alcohol, 's avonds bij de maaltijd of daarna hooguit een wijntje. Niet roken.

Geen overdreven opsmuk met sieraden, make-up, of uitdagende kleding.

Houdt huis, hoofd, hart en de onderlinge omgang fris en zuiver.

Leef vrolijk en vriendelijk.

Gastvrijheid is een gave en een groot goed, waar God Zich mee verbindt. Als we uit liefde de ander willen dienen, dan schenkt Hij ons daarbij de vreugde. We laten de gasten in hun waarde, laten onze waardering blijken en bemoedigen hen waar nodig. Ten aanzien van de anders- of on-gelovige voelen we ons niet superieur, want als we al meer inzicht zouden hebben, dan is dat louter genade.

Leef samen als eenheid.

Door gericht te blijven op Jezus, onze Heer. Alleen in Hem is die eenheid mogelijk. Als wij Hem als ons hoofd aanvaarden, dan vormen wij Zijn aaneengesloten lichaam; elkaar aanvullend en bemoedigend.

God heeft de ander net zo lief en evenzo bekleed met gaven. Leiden=dienen.

Ontloop niet de werkzaamheden ten koste van de ander. Je bent pas klaar als iedereen van je team klaar is.

Bedenk verder bij alle obstakels hoe Jezus het zou aanpakken.

De reis

Er zijn verschillende manieren om in Spanje te komen. Ze hebben allemaal hun voor- en nadelen. Voor actuele informatie over reistijden, prijzen, etc. de betreffende websites te bezoeken of je te laten voorlichten bij een reisbureau.

Auto.

De meeste bewegingsvrijheid (vooral op locatie) geeft een eigen vervoermiddel. De afstand is ca 1400 km. Dat is minstens 15 uur reizen. De kosten van tolwegen lopen al gauw in de € 140 retour. Als je de tijd neemt zijn die te vermijden. Brandstof bij 1 op 16 is 270 € retour. De route is overigens vrij eenvoudig; Antwerpen (of Brussel), Lille, Parijs, Bordeaux, San Sebastian, Pamplona, Estella, Villamajor de Monjardin.

Trein.

De trein is een duur vervoermiddel. Er is een nachttrein tot aan de Spaanse grens (I run), vandaar verder de trein tot San Sebastian en de bus naar Estella. Een andere treinmogelijkheid is de TGV. Rijdt alleen overdag; snel en comfortabel. Tot aan Bayonne en vandaar ook weer de trein naar San Sebastian en verder de bus.

Met name de TGV is een stuk voordeliger als er bijtijds geboekt wordt.

Bus.

Kraskras door Europa loopt een geregelde busdienst; Eurolines. Bijna dagelijks stopt er wel een in San Sebastian of Vitoria. Een retour kost ook al gauw € 200 en het comfort is in relatie tot de erg lange reis heel matig.

(www.eurolines.nl)

Vliegtuig.

Tegenwoordig wordt veel gestunt (Vueling, Transavia, Ryanair, Easyjet) met vluchten op Barcelona, Madrid, Zaragoza en Santander. Soms voor ongelooflijk lage prijzen, mits tijdig geboekt. Madrid is de meest voor de hand liggende bestemming. Vandaar met de bus (Alsa) ben je dan in 4,5 uur in Logroño of met PLM in 5,5 uur in Estella (ca 24€).

Dit is wellicht de goedkoopste en snelste manier om in Spanje te komen. Tenzij men een ticket koopt naar Bilbao (ca € 250, overstappen in Frankfurt) of naar Pamplona (ca € 280, overstappen in Madrid of Barcelona), waarvan die naar Pamplona de meest comfortabele verbinding is.

De aanbiedingen veranderen vaak. Kijk op internet. Hoe eerder je boekt, hoe voordeliger. Door de weeks is vaak voordeliger dan in 't weekend.

De aanmeldingsprocedure

Meestal begint het contact met een mailtje of telefoontje naar aanleiding van een publicatie. info@oasistrails.org of 0343 421178. Het kan ook zijn dat je mailtje via de website www.oasistrails.org binnen komt na invulling van je gegevens of toezending van het aanmeldingsformulier.

Alweer een antwoordapparaat...

Als je belt kan het zijn dat er niemand thuis is. Spreek altijd het antwoordapparaat in. Al noem je slechts je telefoonnummer. Je wordt zeker terug gebeld. Meestal is dit boekje samen met het aanmeldingsformulier gedownload. Anders wordt het met het aanmeldingsformulier toegezonden.

Formulier of briefje.

De aanmelding is pas een feit als we het formulier terug ontvangen. Als je een erge hekel hebt aan formulieren (zoals ik) dan minstens een briefje met een korte beschrijving van je levensloop, je geloofsleven en eventuele geestelijke gaven, je mogelijkheden (zoals techniek, talen, muziek, etc) en je mogelijke beperkingen (bijvoorbeeld gezondheidsproblemen) en vooral je motivatie waarom je (minstens 2 weken) in de herberg wilt werken en welke periode.

Introductie & Kennismakingsgesprek.

In het voorjaar wordt een introductiedag gehouden. Er kan dan nader kennis gemaakt worden met het werk en vindt er een summiere training plaats. Degegen die aangemeld zijn krijgen daartoe een uitnodiging, maar ook belangstellenden, die zich nog niet aangemeld hebben, zijn welkom.

Aan het eind van de introductiedag is er gelegenheid tot nadere persoonlijke kennismaking. Wanneer de mogelijkheid daartoe beperkt of uitgesloten is, dan kan een andere datum voor gesprek gemaakt worden.

Het gesprek is een voorwaarde om als medewerker toegelaten te worden. In incidentele gevallen, bijvoorbeeld wanneer de aanmelder aanbevolen wordt door een ons bekende medewerker, dan kan daar van afgeweken worden.

De overeenkomst.

Als uit het gesprek blijkt dat het zinvol is om met elkaar in zee te gaan, dan wordt door beide partijen een samenwerkingsovereenkomst ondertekend. Dat is niet alleen om de samenwerking te bezegelen, maar ook om eventueel aan te kunnen tonen, dat de medewerker onder de collectieve verzekering valt. (zie voor overeenkomst de bijlage).

Definitief inplannen.

In overleg wordt de definitieve periode vastgesteld. Eventueel wordt een rooster en een adreslijst verstrekt.

Nog eens puntsgewijs de procedure:

- ❖ Eerste contact per Email, telefoon of website.
- ❖ Informatie + aanmeldingsformulier worden toegezonden of gedownload.
- ❖ Formulier of briefje retour zenden.
- ❖ Introductiedag & kennismakingsgesprek.
- ❖ Ondertekenen van de samenwerkingsovereenkomst.
- ❖ Definitieve inplanning aan de hand van beschikbare periode.

Nieuw initiatief.

Wellicht sluimert al enige tijd het verlangen om iets voor pelgrims te betekenen. Of is er zelfs sprake van een roeping en spreekt het je aan om *op eigen initiatief* iets aan deze – of een andere pelgrimsweg of in een bedevaartsoord te realiseren? Dan kunnen we eens kijken of de constructie van pag. 4 een mogelijkheid is; het binnen een franchise-constructie en met support van Oasis Trails opstarten van een nieuwe locatie. Zo kan Oasis Trails behulpzaam zijn bij het zoeken van een locatie en het verrichten van een haalbaarheidsonderzoek, het werven van vrijwilligers en eventueel PR voor sponsoring, etc.

De herberg in Villamajor leent zich uitstekend voor een kennismaking met het werk. Mensen die overwegen uit eigen initiatief een herberg te openen raden we dringend aan om enkele maanden of een heel seizoen als fulltimer in Villamajor de Monjardin mee te doen. Ook is het raadzaam om bij een Zendingsinstituut een training te ondergaan en een goede cursus Spaans te volgen.

Meedoen op de achtergrond.

Support.

Het kan zijn dat de missie van Oasis Trails je interesse gewekt heeft, maar je bent niet in de gelegenheid om in de herberg te gaan werken. Wellicht zoek je naar een andere wijze om je voor dit werk in te zetten. Dat kan door mee te helpen aan het facilitair proces. Bijvoorbeeld betreffende de commissie PR en publicatie, klusreis, de administratie, de coaching, nazorg en juridische aangelegenheden, onderhoud website. Bel gerust voor nadere informatie.

Ook kunnen we presentaties verzorgen in je kerk/gemeente of kring.

Sponsors

Nog een andere manier om het werk te steunen en vooral te doen uitbreiden, is door sponsoring. Nu is het zo, dat er uit het herbergwerk inkomsten gegenereerd worden. Uit die opbrengsten en de huidige structurele sponsoring kunnen we redelijk in onze onkosten voorzien. Maar een belangrijke voorwaarde om nieuwe locaties te (helpen) starten is voldoende startkapitaal. Daar zijn financiële injecties voor nodig. Dat kunnen geormerkte giften zijn, maar ook renteloze - of laag rentedragende leningen.

Sponsors kunnen particulieren zijn, maar ook bedrijven of kerken / gemeentes die een bijdrage willen leveren aan de verkondiging van het evangelie onder reli-reizigers.

Desgewenst kunnen wij betreffende nieuwe projecten een voorlichtingsavond verzorgen. Informatie over projecten die op stapel staan en de wijze waarop daaraan bijgedragen kan worden is op aanvraag beschikbaar. Nieuwe projecten worden ook in de Pelgrim (onze nieuwsbrief) en op de website www.oasistrails.org gemeld.

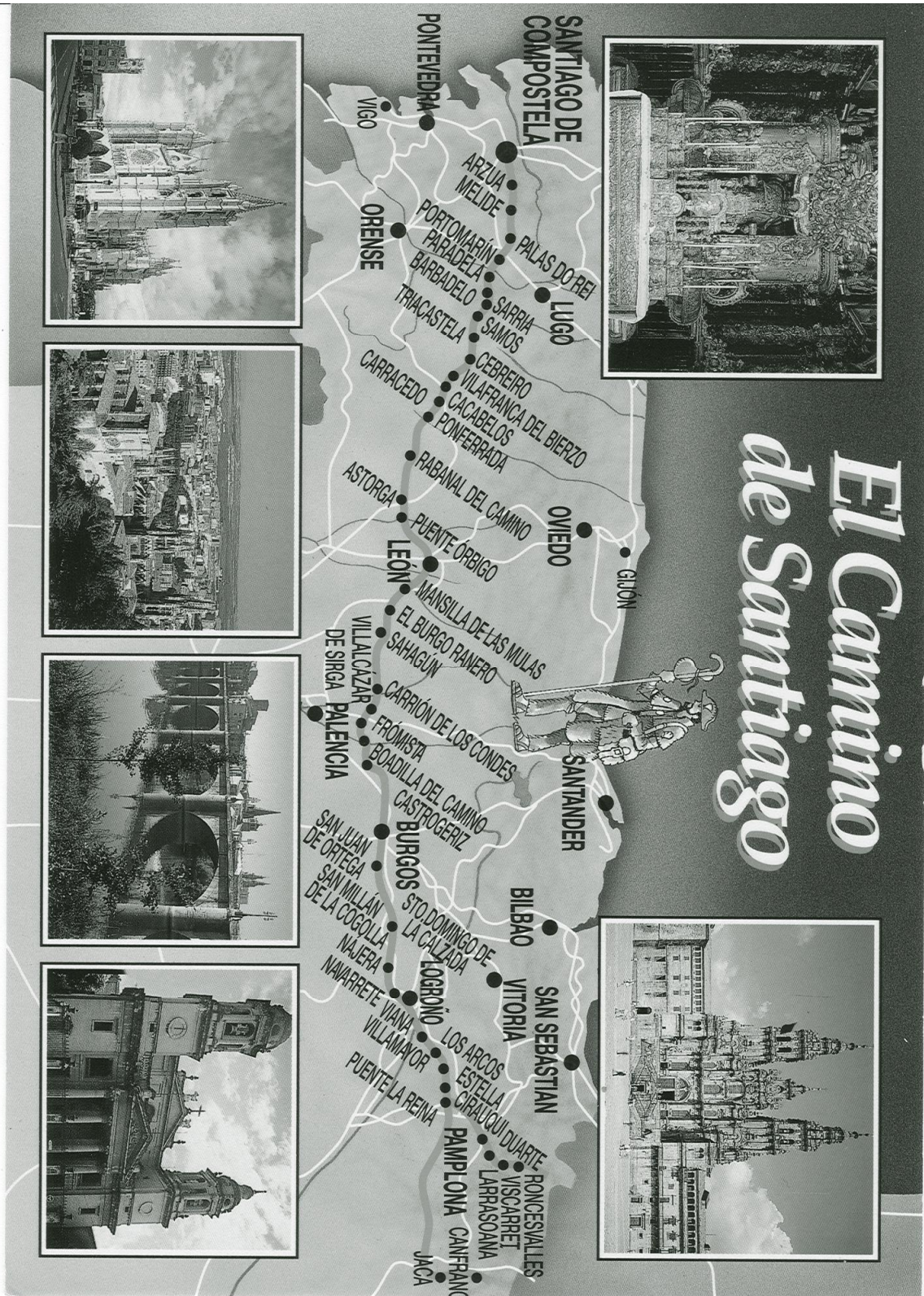
Gebed!

Het allerbelangrijkste aspect van de missie van Oasis Trails is gebed. We kunnen niet genoeg bidden! Dat geldt voor de dagelijkse praktijk in de herberg, waar het dagelijks gebed een belangrijke plaats in neemt, maar ook voor de aansturing en support. Regelmatig is er in klein comité een werkbepreking, waarin het gebed een belangrijke plaats heeft.

Daarnaast is er al vanaf het begin iedere eerste zaterdagochtend van de maand van 10 uur tot 12 uur een gebedsontmoeting in Zeist. Behalve gebed spelen het ontmoetingsaspect en de wederzijdse bemoediging een belangrijke rol. Adres: De Citadel Bergweg 6 te Zeist. Gratis parkeren naast het gebouw.

Als je enigszins betrokken bent is het zaak het werk van Oasis Trails steeds weer aan onze Hemelse Vader op te dragen, eventueel samen met sympathisanten uit je directe omgeving. Het is immers niet ons werk, maar Zijn werk en het is een missie in de geestelijke frontlinies... Wij zijn in alles geheel van Hem afhankelijk.

Kaartje

Kaartje met de meest populaire pelgrimsroute naar Santiago de Compostela, de zg. Camino Franches. Villamajor de Monjardin ligt even voorbij Estella.

Reader I De ethiek van de gastvrijheid

De pelgrim

De titel van het kopje doet vermoeden dat er zoiets bestaat als een standaard pelgrim, maar dat is natuurlijk niet zo. Er is langs de pelgrimspaden sprake van grote verscheidenheid in nationaliteiten, leeftijden, opleidingen, beroepen en motieven. Over het algemeen kan wel gesteld worden, dat de meeste reizigers vrij hoog opgeleid zijn. Dat is iets om in gedachten te houden. Maar in dit verband gaat het vooral om de motieven. Iets dat alle voet- en fietspelgrims gemeen hebben is het reisdoel. Ze zijn tot stevige inspanningen bereid om de reis te volbrengen en de bedevaartsplaats te bereiken. Hun motieven zijn echter heel verschillend. De motieven zijn bijvoorbeeld; een sportieve prestatie leveren of een tijdje aan een stressvol bestaan (of een dominante partner) ontsnappen, of boetedoening als goed katholiek of dankbaarheid tegenover God betonen of een new-age bestseller nalopen of sint Jacobus vereren of met jezelf in het reine komen, of uitzoeken wie God is of...

Ondanks al die verschillen is het toch frappant dat bij heel veel reizigers, die met een meer "oppervlakkig" motief van huis gingen, het spirituele motief toeneemt, naarmate de reis voortduurt. Hoe vaag die spirituele beleving ook is.

Waarom komt de pelgrim in de herberg.

Het dagelijks leven van de pelgrim is voor een periode teruggebracht tot basale fysieke behoeftes, zoals voldoende eten en drinken, mooi weer en een goede slaapplek. Vooral dat laatste kan een punt van zorg zijn omdat je niet zeker bent of er nog wel plaats is in de herberg als je etappe er eindelijk op zit.

Die basisbehoeftes worden door de reiziger heel belangrijk gevonden. De pelgrim komt dus eerst en vooral voor een warm stortbad, een goed bed, een eenvoudige doch voedzame maaltijd en als het even kan; boeiend gezelschap.

Gastvrijheid.

De pelgrim is dus bij ons te gast en de kerntaak van de "host" is om tegemoet te komen aan die bestaande fysieke behoeftes van de gast. Voor de werkers zijn de gaven van gastvrijheid¹, barmhartigheid en dienen² dan ook onmisbaar.

¹ Hand. 10: 23, Rom. 12: 13 en Hebr. 13: 2

² Rom 12: 7, 8

Deze gaven zijn werkingen van Gods Geest en als het goed is dan bewerkt de Heer die als het ware door ons heen met grote blijdschap.

De gast heeft zich aan de zorg van de "host" toevertrouwd en zit feitelijk in een afhankelijke positie. Vooral als er in het dorp geen andere overnachtingsmogelijkheden meer zijn, dan is de reiziger helemaal op onze herberg aangewezen. Dat is natuurlijk heel fijn, maar dat schept ook een verantwoordelijkheid. Het betekent dat we kwaliteit moeten bieden en heel wijs om moeten gaan met datgene waar de gast nu eenmaal niet voor aanklopte, maar dat wij zo graag aan hem kwijt willen. De gast mag nooit in verlegenheid gebracht worden of het gevoel hebben gemanipuleerd te worden of in een evangelisatie-fuik gezwommen te zijn.

De grote opdracht.

"Verkondig aan de ganse schepping het evangelie".³

Franciscus van Assisi zei eens: "verkondig het evangelie, desnoods met woorden." Deze benadering geeft een ander licht op die uitspraak van Jezus. Van een boer zal niet verlangd worden dat hij de kippen en de geit dagelijks Bijbelstudie geeft, maar wel dat ie door goed voor ze te zorgen hun Schepper eert en verkondigt. Door liefdevol zorg te dragen voor de schepping, voor ons gezin en voor allen die aan onze zorg toevertrouwd zijn, dienen we in feite de Heer en verkondigen we Zijn Koninkrijk. Of we onze kinderen met liefde en goede zorg omringen is van groter gewicht dan hen dagelijks het Evangelie voorhouden. Het eerste bepaalt immers het resultaat van het tweede!

Zo ook bij de bejegening van de pelgrims. Veel kwaliteit voor een bescheiden prijs en een hartelijke bejegening raken het hart en openen de deur voor andere kost. Let op de volgorde van die sterke Leger des Heilslogon; "soup, soap and salvation", vrij vertaald "bad, bed, brood en bekering".

Het is al heel wat voor de gemiddelde passant als men voor de maaltijd een gebed uitspreekt en als er dan ook nog een stukje uit de Bijbel gelezen wordt is vaak al de uiterste grens bereikt van wat een argeloze reiziger verdragen kan.

En als het dan toch op woorden aankomt, dan is er een heel verschil tussen "preken" en getuigen. Bij preken en beléren is er een verschil in de relatie; de ene moet "het" van de ander leren of aannemen. Ongevraagd preken kan vanwege die ongelijkwaardigheid gemakkelijk wrevel oproepen en een averechts

³ Marc. 16: 15

effect sorteren. Het gevaar bestaat ook dat de ander zich gekleineerd of niet in zijn waarde gelaten voelt. Veel pelgrims hebben al een heel leven achter zich en zijn soms minstens de helft daarvan met geloof bezig geweest. Sommigen waren of zijn priester, non, hoogleraar, manager, politicus of arts. Er wandelt menig pelgrim rond van wie wij wel iets kunnen leren.

Getuigen of "delen" is een veel minder bedreigende benadering en daardoor ook veel effectiever. De relatie blijft gelijkwaardig. Feitelijk doe je in alle bescheidenheid verslag van je belevenissen en wel van heel bijzondere; van de machtige Liefdewerken die God in je leven verricht heeft. Van je geloof in Zijn verlossing en de vervulling met Zijn Geest en de blijdschap en vrede die dat je geeft. Maar ook hier; zelfs een bescheiden getuigenis kan storend over komen als het niet in de relatie en in het gesprek past en als de ander niet op enigerlei wijze aangeeft je belevenissen te willen aanhoren. En.. door goed te luisteren, naar God en naar die ander, weet je ook op de juiste wijze en op het juiste moment te spreken.

Zo af en toe doet zich wel eens de gelegenheid voor om stevig onderricht te kunnen geven. Soms zijn gasten hongerig naar het Woord en hebben veel vragen over de Weg en dan kan de Bijbel open. Ze zijn misschien wel rijp om Jezus als hun Verlosser aan te nemen en kun je wellicht met hen bidden of hen zelfs tot de Heer leiden.

Laat je nooit verleiden tot een disussie over het geloof. Dat past niet bij je rol als "hospitalero". En voor menig slimmerd onder de gasten is dat gesneden kost; een thuiswedstrijd, die voor beide partijen winst lijkt, maar in werkelijkheid altijd voor beiden verlies betekent.

De toerusting.

Ook voor het verbale werk zijn gelukkig Geestesgaven beschikbaar; zoals de gave van onderwijs en spreken met wijsheid.⁴ Het plezierige van die praktische en verbale gaven is, dat het feitelijk werkingen zijn van Gods Geest in ons. En al die gaven werken door en met Gods Liefde. Het praktiseren vraagt eerder ontspanning dan inspanning. Het moeilijke is dat het van ons een zekere mate van geloof en toewijding aan onze hemelse Vader vraagt; leven in afhankelijkheid en weten met Jezus verbroken/meegekruisigd te zijn naar onze oude natuur. Dat betekent dus; als we dit werk doen voor de Heer en uit zijn Kracht, dan mogen we er op vertrouwen dat Hij dat in ons bevestigt.

⁴ I Cor 12: 7-11

Dat alles vraagt voorbereiding, maar als het goed is zijn we daar ook in relatie tot andere aspecten van ons leven mee bezig. Voorbereiding is ook een gebedsbasis regelen; een aantal betrokkenen vragen regelmatig vurig voor je te bidden als je daar in Spanje bezig bent.

Daarnaast is de dagelijkse toerusting van groot belang. Elke dag weer (samen) het werk aan de Heer opdragen. Bidden om weer met liefde en blijdschap te mogen dienen. Strijden voor openingen in de harten van de pelgrims en hen vervolgens uitzegenen en aan de Heer opdragen, opdat hun verblijf in de herberg en het meegegeven materiaal een wezenlijke verandering in hun binnenste opleveren. Het is ook heel belangrijk dat degenen die minder in gesprekken betrokken zijn, al biddend degenen die spreken ondersteunen. En bidt vooral voor de gave van openbaring van de Geest.

Tenslotte, de tijd dat iemand te gast is, is maar kort en de paar contactmomenten nog veel korter. Dat kan ons er wel eens toe dringen in die korte tijd zoveel mogelijk mee te willen geven. Maar het zit 'm niet in de kwantiteit. Beter is het er op te vertrouwen, dat de Heer het weinige aan woorden en daden, dat we in onze onvolkomenheid konden meegeven, overvloedig in hun harten doet vrucht dragen.

Reader II: De Jezus-meditatie

In de namiddag of 's avonds doen we de Jezus-meditatie. In de praktijk blijkt echter dat er bij medewerkers groot verschil van opvatting over bestaat hoe daar vorm aan te geven. Wellicht is het verhelderend bij deze het doel en de methode onder de loep te nemen en kaders aan te geven.

Voor de Jezus-meditatie worden de gasten uitgenodigd; daar kiezen ze zelf voor! De belangstelling voor dit onderdeel wordt mede bepaald door de beleving van hetgeen we eerder aanreikten. Als het verzadigingspunt bij velen al bereikt is, dan zullen er weinig gasten op de uitnodiging ingaan. Daarom is het zaak om met de 'maaltijd-overdenking' vooral nieuwsgierigheid te wekken. Een kernachtige overdenking met een open einde zal bij de uitnodiging veel meer respons opleveren dan een uitputtende uitleg over het geciteerde.

“De Jezus-meditatie is uitdrukkelijk niet bedoeld om middels een pittige Bijbelstudie de gasten van ons geloofsgelijk te overtuigen.”

Dat mensen op de uitnodiging voor de meditatie ingaan betekent nog niet dat we nu de kans hebben om ze gewapend met de Bijbel voor het bekeringsblok te zetten. Mensen kunnen zich dan zwaar 'gefuikt' voelen ...

Er zullen met mij vast veel mensen zijn die door een Bijbeltekst de (terug)weg naar Huis gevonden hebben. Maar in mijn situatie liet GOD eerst iets van Zijn liefdevolle aanwezigheid ervaren zodat ik hongerig werd naar het evangelie. Daarom is de meditatie vooral bedoeld om GOD de ruimte te geven zich aan het benarde mensenhart te openbaren.

De Jezus-meditatie wordt niet alleen zo genoemd vanwege de herkenbaarheid voor de voornamelijk new-age georiënteerde gasten. Niet slechts een mode-woord; meditatieve contemplatie is waar het echt om gaat. Een meer vertrouwd woord daarvoor is 'verstilde aanbidding' of 'dieptegebed'. Het grote verschil met niet-christelijke meditatie vinden we in Johannes 10: 1-10. En zoek maar eens op hoe vaak in de psalmen het 'stil gebed' bezongen wordt.

Doorgaans richten we ons bij aanvang van de meditatie tot de gasten met enige uitleg over hetgeen we tijdens de meditatie gaan doen; maar waar het in essentie om gaat is dat we ons niet zozeer tot de gast(en) maar tot GOD richten en tot besef te komen van Zijn permanent aanwezige volmaaktheid en onze nietigheid. Daartoe moeten we als inleider als het ware minder worden en terug treden waardoor de Almachtige, die zich als een echte gentleman nooit zal opdringen, meer ruimte en grootheid toegekend wordt.

Ons rationele verstand helpt ons om in deze boze wereld te overleven, maar als het om de beleving van GODs tegenwoordigheid in 'het hier en nu' gaat, dan blijkt de 'ratio' toch minder geschikt te zijn. De Bijbel spreekt niet voor niets op talloze plaatsen over het hart als de kern van ons wezen. Geloven is vooral een zaak van het hart. Het is ons hart waarin Jezus door de Geest woning wil maken en het is ons hart waaruit GOD een fontein van levend water wil doen ontspringen. Maar het is ook ons hart dat buitengewoon 'arglistig' kan zijn en vol van 'ongerechtigheden'...

De inleiding tot de meditatie is er dus vooral op gericht dat de mensen 'in hun hart gaan zitten' in plaats van 'in hun hoofd'. Dat ze als het ware de deur van hun hart openen voor de liefde van GOD, die in het offer van Jezus alle rotzigheid weggedaan heeft en met ons relatie wil hebben.

Het licht van GODs liefde is ruimschoots in staat om zonder menselijke inmening iedere uithoek van dat o zo kwetsbare mensenhart te verlichten en te genezen, in de mate waarin de persoon in kwestie dat helende licht bewust toelaat. Het is een zaak van Hart tot hart.

Het kan helpen iets van GOD gewaar worden als we rustig en ontspannen zijn. Het is dus zaak om een gemakkelijke houding aan te nemen met op de achtergrond zachtjes een rustgevend muziekje van christelijke signatuur. Na bescheiden instructie met als doel ontspanning en afstemming op die buitengewoon krachtige Zender wordt een eenvoudig gebed uitgesproken waarin we de Allerhoogste alle lof en eer toekennen en Hem danken voor Zijn onmetelijke Genade die in het offer van Jezus bewezen is. Dit gebed is de aanloop tot verstilde aanbidding en zal menig pelgrim, die zich welwillend opent, tot besef van GODs liefde brengen en diep ontroeren.

Meestal wordt na enige tijd van stilte rustig een kort citaat uit de Schrift gelezen. Woorden die het hart aangaan, zoals de pelgrimspsalmen 131 of Johannes

OASIS TRAILS

7: 37-39, Johannes 3: 16, Mattheus 11: 28-30 etc. Niet onmiddellijk na lezing van de tekst de uitleg geven, want dat brengt maar zo de deelnemers weer 'in hun hoofd'. Het gaat er om de tekst als Woord van de Heer zelf te laten spreken tot het hart van de pelgrim. Een tekstgedeelte dat in het diepe besef van GODs aanwezigheid uitgesproken wordt zal veel meer impact hebben dan wanneer het tijdens een gewoon gesprek geciteerd wordt.

Het kan wel eens gebeuren dat de inleider vanuit de aanbidding geïnspireerd wordt om na enige stilte iets aan de tekst toe te voegen. Dat vraagt van de inleider dat deze in staat is te onderscheiden of deze inspiratie wel van GOD is. De Heer heeft dan een bijzondere boodschap voor één of meerdere mensen uit het gezelschap. Die boodschap zal heel duidelijk en zonder omhaal van woorden een blijk zijn van GODs liefde en ontferming, zelfs als het een aansporing of vermaning betreft.

De Jezus-meditatie vraagt slechts een GOD-gerichtheid van de inleider waarin deze als vanzelf alle aanwezigen betreft; samen naderen tot GODs troon van Genade. Het is daarom van groot belang om die gezamenlijkheid in ons spreken en bidden te benadrukken. Als we in termen van 'ik/wij' versus 'jij/jullie' spreken (ik vertel jullie wat je moet doen om...) dan scheppen we afstand. Dan kunnen we zeer aanmatigend en belérend overkomen en zo de Heer in de weg zitten. We gaan voor in alle bescheidenheid en kwetsbaarheid, de basisvoorwaarden om ook maar iets van de Allerhoogste gewaar te kunnen worden. Wellicht verlangen we daarin bijzondere openbaringen van GODs heerlijkheid. Soms gebeurt dat ook. Maar vrijwel altijd openbaart de Heer zich in een weldadige vrede en besef van zijn liefdevolle aanwezigheid.

In het evangelie ligt de opdracht besloten om de mensen te zegenen. Tegen het eind van de meditatie kan welbewust een zegenbede over alle aanwezigen uitgesproken worden, mits daartoe de vrijmoedigheid ervaren wordt.

Tenslotte kan afgesloten worden met een meer dynamisch aanbiddingslied op een CD of 'live'.

Het lijkt alsof de meditatie bijzondere training, gaven en voorbereiding vereist, maar het werkt beter naarmate we ons van onze eigen beperkingen en GODs volmaaktheid bewust zijn. Het gaat erom dat GOD het doet en dat wij ons stil houden. (Ex 14:14, Hab. 2: 20, Zach 2: 17).

Zelfs als we wegens de taalkloof maar gebrekkig met de gasten kunnen communiceren, zal GOD toch Zijn liefde aan menig hart openbaren. Zo hebben we deelnemers gehad, die de inleider niet konden verstaan, maar toch veel zegen

OASIS TRAILS

ervoeren. Iedereen die zich bewust is van totale afhankelijkheid van GODs Genade kan in de meditatie zonder verdere voorbereiding voorgaan. Want GODs kracht wordt juist zichtbaar in onze zwakheid(2 Kor 12:9)...

Hetgeen hierboven beschreven is heeft natuurlijk veel te maken met mijn eigen geloofsproces en persoonlijkheid. Niet iedereen zal zich voldoende met de materie vertrouwd voelen om het precies zo te doen. Er is wel enige ruimte om het anders te doen, zolang die afhankelijke gerichtheid op GOD en aanbidding van hart tot Hart centraal staan. Alles dient er op gericht te zijn om GOD ruimte te geven en de andere deelnemers in de aanbidding te betrekken. De Jezus-meditatie is uitdrukkelijk niet bedoeld om middels een pittige Bijbelstudie de gasten van ons geloofsgelijk te overtuigen. Hospitaleros zijn in principe geen zelfbenoemde bijbelleraren, evangelisten of exorcisten, maar eenvoudige dienaren.

“de meditatie is vooral bedoeld om GOD de ruimte te geven zich aan het benarde mensenhart te openbaren..”

Na afloop van de meditatie wordt de gasten te kennen gegeven dat ‘de dienst’ afgelopen is en dat ze vrij zijn om op te stappen. Vaak is de Gods vrede tastbaar aanwezig en maakt men nog geen aanstalten om te vertrekken. Er is dan ruimte om te delen wat men ervaren heeft of hetgeen ze bezig houdt. Het kan dan zo gebeuren dat een enkeling uiting geeft aan behoefte nader ingelicht te worden over de Weg naar het Leven. Dan kan met hen de Bijbel geopend worden en gewezen worden op die passages, die de zoekende duidelijk maken waar het op aan komt als ze met GOD verder willen.

Maar Bijbelonderricht is alleen effectief als de informatie de juiste dosering heeft. Vergelijk het maar met een maaltijd die uit de verrukkelijkste ingrediënten bestaat. Als we een flinke berg opscheppen en er vier keer meer zout en peper in doen dan het recept voorschrijft, dan zal de aanvankelijk begerige eter heel snel zijn bekomst hebben...

We zijn slechts zaaiers en geen maaiers. We mogen het Levende Woord, Jezus zelf, in mensenharten zaaien. Een groot voorrecht! Al zien we nog geen blijk van ontvankelijkheid; we weten gewoon dat dát Zaadje stilletjes verder kan ontkiemen in de harten van onze gasten.

Reader III De herberg als gemeenschap van gelovigen.

Bedrijf of gemeenschap.

Herberg; een beetje een ouderwets woord voor een min of meer eenvoudig onderkomen voor reizigers. Herbergen werden en worden doorgaans gerund door een herbergier of waard; de baas van de herberg. De herberg is voor hem een bedrijf dat in de eerste plaats dient als bron van inkomsten. Eventueel personeel is als werknemer door de baas, de werkgever, aangenomen om al de taken binnen het bedrijf te kunnen uitvoeren en de winst te vergroten.

Een Oasis herberg is geen bedrijf zoals hierboven geschetst, maar een *gemeenschap* van Christus belijdende gelovigen⁵ met als doel zending onder de pelgrims. De herberg is daarbij een middel om pelgrims te bereiken met het evangelie, door middel van opgewekt dienstbetoon en een inspirerend getuigenis, maar vooral door *Christelijke Gemeenschap*.

“Gemeenschap” is in dit verband geen stoffelijk, maar een geestelijk begrip. Zoiets als “besef hebben dat je met elkaar een eenheid vormt”. Dat brengt ons bij een stelling van Dietrich Bonhoeffer;

“christelijke gemeenschap is niet een ideaal,
dat wij moeten verwerkelijken,
maar een door God in Christus geschapen werkelijkheid
waarin wij mogen deel hebben.”⁶

De Christelijke gemeenschap; niet een ideaal.

Je zou haast denken dat bovenstaande stelling erg idealistisch, zelfs utopisch is. Maar er staat dat christelijke gemeenschap juist géén ideaal is, maar een door God in Jezus geschapen werkelijkheid.

Een Oasis herberg is (als het goed is) christelijke gemeenschap. Een unieke en bovennatuurlijke samenhang. Feitelijk is iedere christelijke gemeenschap, hoe klein ook⁷, in geestelijk opzicht een afspiegeling van het “origineel”; de universele Gemeente. Met in aanleg hetzelfde potentieel.

Deze gemeenschap is een creatief product van God, die Liefde is. Een door God in het heden geschapen werkelijkheid (voltooid) en niet zomaar een com

⁵ Interessant is in dit verband van Jan Hendriks; Gemeente als herberg - een concrete utopie.

⁶ Uit “Leven met elkander”. Zie ook Joh. 17.

⁷ Math. 18: 20

plexe constructie die met noeste menselijke inspanningen en technieken opgebouwd (onvoltooid) - en in stand gehouden moet worden.

Niet een verheven doel of ideaal waar naar gestreefd moet worden, maar het door God vastgesteld uitgangspunt!

De Hemelse Vader hecht zoveel waarde aan die Gemeenschap, dat Hij daar onmeetbaar veel in geïnvesteerd heeft. Jezus Christus is naar onze verloren, verwarde en vervreemde mensenwereld afgedaald om in Zijn sterven en opstanding die Gemeenschap tot stand te brengen. Hij is, met alle respect, voertuig, recept en voorwaarde om aan die Gemeenschap deel te kunnen hebben. Hij is ook nog eens Zelf Hoofd en Hart van die Gemeenschap.

Volgens het Evangelie is christelijke gemeenschap gebaseerd op plaatsvervangend lijden, sterven en opstanding van Jezus, waardoor de oorspronkelijke relaties mens~God en mens~mens weer binnen bereik gekomen zijn.⁸ *Zonder Jezus in deze functie te accepteren is ware Gemeenschap onmogelijk.* Christus is *de deur* tot deze Gemeenschap. Als we door die deur binnen gaan, dan moet er heel wat achter blijven; het oude *Ego* moet dimmen. Prestaties noch prestige zijn maatgevend, maar éénvoud, zelfrelativering en besef van de ware verhoudingen. In christelijke Gemeenschap is de sterke zwak en de zwakke sterk.⁹

Gemeenschap onderling.

De medewerkers in de Oasis herberg zijn geen familie van elkaar. Ook waren ze meestal voordien geen dikke vrienden. Meestal kenden ze elkaar helemaal nog niet, voordat ze met Oasis Trails in contact kwamen. Wel kan gesteld worden, dat ze een gemeenschappelijk motief hebben; hun geloof in God en in Zijn Zoon Jezus. Je zou kunnen zeggen, dat ze voor een korte of langere tijd door God aan elkaar toevertrouwd zijn. Als zodanig hebben de medewerkers bijna *als vanzelf* met elkaar deel in die christelijke Gemeenschap. Ze vormen samen meer een organisme, een lichaam, dan een organisatie. Als leden van een lichaam¹⁰, bij elkaar gehouden door het hoofd Jezus Christus o.a. middels Zijn Liefde en geestelijke gaven. Hiermee zijn tegelijkertijd het leiderschap en de relatie met Jezus vastgesteld.

Praktisch gesproken gaat het er bij dat lichaam om, dat gemeenschapsleden elkaar tot hand en voet zijn. Het is dus van belang dat de leden hun specifieke

⁸ Joh. 12: 32, Joh. 17

⁹ I Cor 12: 22, II Cor. 12: 10, Jean Vanier; in broosheid dragen.

¹⁰ I Cor 12

OASIS TRAILS

gaven kennen, om ze in te zetten in de gemeenschap. De leden van de gemeenschap hebben naar hun gaven en mogelijkheden weliswaar verschillende kwaliteiten, maar ongeacht het niveau van die kwaliteiten zijn ze gelijkwaardig. Geestelijke gaven zijn een werking van Gods Geest in een bepaald persoon, maar ook aan God gewijde en door Hem getransformeerde natuurlijke talenten kunnen voor de gemeenschap van grote betekenis zijn.

Voortbordurend op de stelling van Bonhoeffer kan gesteld worden, dat het doel van God met de Oasis herberg – in de eerste plaats geestelijke Gemeenschap (=Liefde) is. Het is dan ook zaak, dat de medewerkers rusten in het volbrachte werk van Jezus.

De leden dienen besef te hebben van deze werkelijkheid. Hierin ligt immers de kracht van de door Oasis Trails beoogde missionaire doelstelling. De Oasisgemeenschap is in dit verband die door God geschapen werkelijkheid waaraan ook de gasten van de herberg deel mogen hebben.

De eerste verantwoordelijkheid van de Oasisederwerker
is heel simpel;
deel hebben aan gemeenschap,
die een door God gecreëerde (voltooide) werkelijkheid is.

Dat deel hebben aan gemeenschap kan in het herbergleven zichtbaar en concreet worden. Nogmaals; die werkelijkheid kan niet gemaakt worden door allerlei programma's, inspanningen en voornemens. Die werkelijkheid is er gewoon; door Christus aan het kruis tot stand gebracht. Gemeenschap in Christus is dus *niet het gevolg* van een goede verstandhouding tussen de medewerkers, *maar de oorzaak*.

Alles betreffende God en Jezus heeft met geloof te maken. Geloof is dan ook *de enige weg* om deel te kunnen hebben aan die werkelijkheid. Geloof in de cruciale rol van Jezus Christus en in elkaar, als leden die bewust voor die Gemeenschap in Christus gekozen hebben. Dat geloof in die werkelijkheid zal op volstrekt eenvoudige wijze die Gemeenschap tastbaar maken voor de pelgrims. Zonder poespas of opgeklopte effecten en geijkte kreten, maar door ontspannen te rusten (al ben je nog zo druk in de weer) in Zijn werkelijkheid.

Vrijwilligersovereenkomst

De ondergetekenden, de Stichting Oasis Trails, ten deze rechtsgeldig vertegenwoordigd door, bestuurslid en

NAAM

Adres

Pc + woonplaats

Geboortedatum/-plaats

Nationaliteit

MODEL

, hierna te noemen "vrijwilliger", verklaren hierbij een vrijwilligers-overeenkomst te zijn aangegaan onder de navolgende voorwaarden:

- Artikel 1 Aanvang en duur van de overeenkomst.
1. De vrijwilliger zal in de periode (*data*) in samenwerking met de organisatie werkzaamheden verrichten op het gebied van specifiek zendingswerk onder "pelgrims" in de ruime zin van het woord.
- Artikel 2 Taakomschrijving en werktijden.
1. De te verrichten werkzaamheden zullen bestaan uit diverse praktische - en geestelijke taken in een accommodatie van de stichting Oasis Trails. (zie infopakket)
 2. De partijen kunnen de locatie en de werkzaamheden in nader overleg wijzigen.
 3. Voor het inwerken en de begeleiding van de vrijwilliger zal de seniormedewerker zorg dragen.
 4. De vrijwilliger zal de overeengekomen werkzaamheden alle dagen van de week en op verschillende tijdstippen verrichten, uitgezonderd minstens 1 vrije dag per week.
- Artikel 3 Verhinderung
1. De vrijwilliger zal zich slechts om zwaarwegende redenen, zoals ziekte, ongeval of andere crises in de persoonlijke sfeer, laten verhinderen deze overeenkomst na te komen.
 2. In geval van verhindering wegens ziekte of anderszins, zal de vrijwilliger de organisatie hiervan zo spoedig mogelijk op de hoogte stellen.
- Artikel 4 Onkostenvergoeding
1. De vrijwilliger kan geen aanspraak maken op beloning voor de door hem of haar te verrichten werkzaamheden.
 2. Slechts indien er geen sprake is van een eigen bron van inkomsten, ontvangt de vrijwilliger, die zich langer dan 12 weken met het werk verbindt een vrijwilligersvergoeding, die is vastgesteld op € per maand.
 3. De betaling van deze vergoeding zal aan het eind van de gewerkte week of maand plaats vinden.
 4. Vergoeding van kosten gemaakt voor de exploitatie van de herberg vindt alleen plaats na overlegging van een betalingsbewijs.
- Artikel 5 Ongevallenverzekering
1. De stichting heeft een collectieve ongevallenverzekering afgesloten voor medewerkers jonger dan 70 jaar. Deze garandeert een uitkering in geval van ernstig lichamelijk letsel of dood door een ongeval, dat de vrijwilliger tijdens uitoefening van de overeengekomen werkzaamheden is overkomen. Een exemplaar van de verzekeringsvoorwaarden is op aanvraag beschikbaar.
- Artikel 6 Aansprakelijkheidsverzekering
1. De stichting zal de schade vergoeden als een derde de vrijwilliger aansprakelijk stelt voor schade die hij in de uitoefening van de overeengekomen werkzaamheden heeft veroorzaakt, behalve wanneer er sprake is van grove schuld of opzet. De vrijwilliger zal de org. onmiddellijk na ontstaan van de schade inlichten en afhandeling van de schade aan de organisatie overlaten.
 2. De stichting heeft voor de vrijwilliger een aansprakelijkheidsverzekering gesloten, ter dekking van de in artikel 6.1 genoemde schade.

OASIS TRAILS

	<p>3. De organisatie zal de vrijwilliger niet aanspreken voor vergoeding van de schade die de vrijwilliger tijdens de uitoefening van de overeengekomen werkzaamheden aan de organisatie toebrengt, tenzij er sprake is van grove schuld of opzet van de vrijwilliger.</p> <p>4. De organisatie zal schade die de vrijwilliger door eigen toedoen lijdt tijdens uitoefening van overeengekomen werkzaamheden vergoeden. Behalve in geval van opzet of grove nalatigheid.</p>
Artikel 7.	<p>Regels betreffende gedrag, gezondheid en veiligheidsregels</p> <p>1. De vrijwilliger zal de in het belang van orde, veiligheid en gezondheid gegeven gedragsregels, voorschriften en aanwijzingen, zoals deze op locatie zijn aangegeven, in acht nemen.</p> <p>2. De vrijwilliger zal deze regels ook van kracht doen zijn met betrekking tot de gasten.</p>
Artikel 8	<p>Discretie</p> <p>1. De vrijwilliger is tijdens de duur en na het einde van deze overeenkomst verplicht geheimhouding in acht te nemen, over alles wat hij over de organisatie, de collega's en <u>de cliënten</u> van de organisatie te weten is gekomen. Het gaat hierbij om informatie waarvan de vrijwilliger het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs kan vermoeden.</p> <p>2. Bij overtreding van dit beding tijdens de duur van deze overeenkomst is de organisatie gerechtigd deze overeenkomst met onmiddellijke ingang te beëindigen. Daarnaast heeft de organisatie het recht om van de vrijwilliger volledige schadevergoeding te vorderen.</p>
Artikel 9	<p>Zorg voor eigendom van de organisatie</p> <p>1. De vrijwilliger zal de apparatuur, gereedschappen, werkkleding en alle overige eigendommen van de org. die aan zijn zorgen zijn toevertrouwd, met de vereiste zorgvuldigheid beheren.</p> <p>2. Bij het einde van deze overeenkomst dient de vrijwilliger de eigendommen van de organisatie die nog in zijn bezit zijn, zo spoedig mogelijk terug te geven.</p>
Artikel 10	<p>Statuten en "missionstatement"</p> <p>1. De vrijwilliger verklaart de christelijke identiteit van de Stichting evenals haar doelstelling, zoals omschreven in de statuten en de missionstatement, van harte te onderschrijven.</p> <p>2. De vrijwilliger belooft in de dagelijkse praktijk de christelijke beginselen gestalte te geven in de omgang met andere vrijwilligers en de gasten en in de naleving van het huisreglement.</p>
Artikel 11	<p>Aard van de overeenkomst</p> <p>1. Deze overeenkomst is geen arbeidscontract in de zin van Burgerlijk Wetboek of Ziektewet.</p> <p>2. De vrijwilliger is bekend met het feit dat hij op basis van deze overeenkomst <u>niet verzekerd is voor de gevolgen van ziekte, arbeidsongeschiktheid en werkloosheid</u>.</p> <p>3. De relatie tussen de organisatie en de vrijwilliger is geen arbeidsverhouding in de zin van het Buitengewoon Besluit Arbeidsverhoudingen.</p>
Artikel 12	<p>Einde van de overeenkomst</p> <p>1. De partijen kunnen in onderling overleg de overeenkomst beëindigen.</p> <p>2. Zowel de vrijwilliger als de organisatie kunnen de overeenkomst door schriftelijke opzegging beëindigen, met een opzegtermijn van vier weken, behoudens zwaarwegende redenen.</p> <p>3. Op verzoek van de vrijwilliger zal de organisatie bij het einde van de overeenkomst een getuigschrift opstellen.</p> <p>De vrijwilliger heeft een exemplaar van deze overeenkomst ontvangen.</p> <p>De overeenkomst is in tweevoud opgemaakt te _____, dd. _____</p>
Ondertekend;	<p>.....</p> <p>Bestuurslid Oasis trails</p> <p>.....</p> <p>(Naam) Vrijwilliger</p>

Statuten

De grondslag van Oasis Trails zoals neergelegd in de eerste drie artikelen van de statuten.

OPRICHTING STICHTING

Heden, de vierde december negentienhonderd zevenennegentig, versche-
nen voor mij, mr Franciscus Gerardus Bakker, notaris ter standplaats
Zeist:-----

1. de heer Marinus Burkunk, coördinator, wonende te (3941 KK) Doorn,
Vruchtengarde 38, geboren te Wijk bij Duurstede op een september negen-
tienhonderdvierenveertig, nationaal paspoort nummer N22524467, gehuwd;
2. de heer drs Bob van de Pijpekamp, zendeling, wonende te (3951 WR)
Maarn, Appelvinklaan 5, geboren te Amsterdam op eenendertig december
negentienhonderdzesendertig, -----
nationaal paspoort nummer L773155, gehuwd.

De comparanten verklaarden bij deze akte een stichting in het leven
te roepen en daarvoor de volgende statuten vast te stellen: -----

Naam -----

Artikel 1 -----

1. De stichting draagt de naam: Stichting Oasis Trails. -----
2. Zij heeft haar zetel in de gemeente Zeist. -----
3. De stichting is opgericht voor onbepaalde tijd. -----

Grondslag en doel -----

Artikel 2 -----

1. De stichting heeft als grondslag De Bijbel, als zijnde
het geïnspireerde woord van God, Schepper van hemel en aarde, het
verzoeningswerk van Gods Zoon, Jezus Christus, de Verlosser van de
menschheid, en het universele werk van de Heilige Geest van
God, die zijn geestesgaven schenkt aan elk van zijn kinderen,
teneinde een heilig leven te kunnen leiden en als vrucht
van de Heilige Geest in staat zijn om het koninkrijk van God te
verbreiden. -----
2. De stichting heeft ten doel een zendingsbeweging in gang te zetten
voor het stimuleren en stichten van nieuwe of ondersteunen van be-
staande, open zendingsgemeenschappen in noodgebieden en langs pel-
grimspaden (bedevaarten, religieus-toerisme), in 'refugio's (be-
schermd onderkomen, zoals herberg, klooster, huis) elk onder de
naam "Oasis" om gasten(pelgrims, rustzoekers, reizigers, omwonenden
enzovoort) rust, inspiratie en creatieve programma's te bieden ter
kennismaking met het evangelie of ter opbouw en vernieuwing van hun
geloof in Jezus Christus; -----
en voorts al hetgeen met een en ander rechtstreeks of zijdelings
verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn, alles in de ruim-
ste zin des woords. -----

OASIS TRAILS

3. De stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door: -
- a. mensen uit haar achterban in te schakelen die: -----
geestvervulde, dienstbare, kundige helpers zijn om haar
zendingsbeweging te bevorderen; -----
mee willen werken in het verzorgen van gasten;
aktief willen meedoen aan interne en externe zendingspro-
gramma's;-----
meewerken om op andere lokaties nieuwe Oasen te helpen vin-
den en mede tot ontwikkeling te brengen; -----
 - b. een kring van vrienden en sympatisanten in het leven te roepen
die ten volle de doelstelling met raad en daad ondersteunen; ---
 - c. brede samenwerking te zoeken met: -----
christelijke gemeenschappen, verenigingen, stichtingen met
parallele doelstellingen, teneinde sprekers en workshoplei-
ders te leveren en/of gasten, zendingsgroepen, jeugdgroepen,
clubs, ordes of verenigingen voor logies kunnen uitnodigen;-
zendingsorganisaties en bijbelscholen, die cross-culturele
zendingsprogramma's voor lange- termijn~zendelingen onder
lokale bevolkingsgroepen willen uitvoeren; -----
 - d. materialen samen te stellen en te verspreiden zoals:-----
video- en audio-cassette materialen, literatuur, folders,
Bijbels of bijbelgedeelten; -----
publiciteit in de pers en presentaties in gemeenten of kerken
en alle andere manieren om de gedachte uit te dragen en nieu-
we zendingsgemeenschappen te stichten of te steunen, of -
zendingsbewustzijn bevorderen. -----

Vermogen -----

Artikel 3 -----

Het vermogen van de stichting zal worden gevormd door:-----
subsidies en donaties;-----
schenkingen, erfstellingen en legaten;-----
inkomsten van gasten, accomodaties, beheer en reizen;-----
alle andere verkrijgingen en baten. -----

Publicaties en sites.

Er is een vrij groot aantal boeken over pelgrimage in het algemeen en over de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela in het bijzonder geschreven.

Een zeer kleine selectie daaruit:

Algemeen:

- Ben Wasser – Pelgrimages. isbn 90-616-8383-1 over 60 (!) bedevaartplaatsen van de westerse christenheid.

Santiago de Compostela:

- Cees Nooteboom – De omweg naar Santiago. Isbn 90-2540-043-4. een beschrijving van een route die ongeveer door heel Spanje gaat.
- Paulo Coelho – De weg naar het zwaard. Isbn 90-2951-228-8. een pelgrimsbijbel voor de Newagers, mn de Brazilianen. Beetje hocus, maar goed om een indruk te krijgen van wat hen beweegt.
- Jeroen Gooskens - Ver onderweg. Isbn 90-5625-046-9. inmiddels Nederlands lange-afstands-wandel-goeroe, die de pelgrimage vanuit Nederland deed en daar een treffend verslag van deed.
- Fons Peters – Pelgrim op pedalen. Isbn 90-5429-099-4. Na een crisis op de fiets; een heel persoonlijk verslag.
- Mireille Madou – De weg naar Santiago / kunst en cultuur. Isbn 90-5826-006-2. De Camino is een langgerekt museum! Een uitvoerige beschrijving van de vele bezienswaardigheden.
- Dr. J. van Herwaarden - Op weg naar Jacobus. Isbn 90-6550-008-1. Een historische studie van een 12^e eeuwse routebeschrijving.
- Reisgidsen, zoals van Millán Bravo Lozano – A practical guide for pilgrims van Everest. Een routebeschrijving en culturele gids in 1. en de reisgids over de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela van de ANWB.

Binnen dit bestek voert het te ver om websites betreffende de pelgrimsweg naar Santiago de vermelden; het zijn er duizenden. Het beste is om via www.google.com op zoek te gaan onder de naam “santiago de compostela” of “camino de santiago de composela” of “pilgrimsroad to santiago de compostela”.

Ook boeiend is het om onder Google te zoeken naar “villamajor de monjardin”. Zo komt er allerlei informatie over het dorp en kasteel in beeld, maar ook over de herberg en over de indruk die passanten er van hebben...

Tenslotte;

Veel zegen op jouw pelgrimspad,
waarheen dat je ook leiden mag.